

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

17. května 2023 (*)

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Povinnost podat přiznání a odvést DPH – Článek 273 – Sankce stanovené pro případ nedodržení povinností osobou povinnou k dani – Zásady proporcionality a neutrality DPH – Nárok na odpočet DPH – Služitelnost sankcí“

Ve věci C-418/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím tribunal de première instance du Luxembourg (soud prvního stupně provincie Lucembursko, Belgie) ze dne 8. června 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 21. června 2022, v řízení

SA CEZAM

proti

État belge,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení: L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokát: A. Rantos,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za belgickou vládu: P. Cottin, J.-C. Halleux a C. Pochet, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: S. Delaude a J. Jokubauskaitė, jako zmocněnkyně,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 62 bodu 2, článků 63, 167, 206, 250 a 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), jakož i zásad proporcionality a daňové neutrality.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi SA CEZAM a Belgickým státem ve věci několika rozhodnutí přijatých belgickou daňovou správou, kterými se této společnosti ukládají pokuty za porušení právních předpisů týkajících se daní z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 62 bod 2 směrnice 2006/112 uvádí:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

2) „daňovou povinností“ povinnost odvést daň, jejíž splnění může správce daní podle zákona od určitého okamžiku vyžadovat od osoby povinné odvést daň bez ohledu na skutečnost, že úhrada daní může být odložena.“

4 Článek 63 této směrnice stanoví:

„Zdanitelné plnění je uskutečneno a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.“

5 Článek 167 uvedené směrnice zní následovně:

„Nárok na odpočet daní vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpotitelné daní.“

6 Článek 203 též směrnice stanoví:

„Daň z přidané hodnoty je povinna odvést každá osoba, která uvede tuto daň na fakturu.“

7 Článek 206 směrnice 2006/112 zní takto:

„Každá osoba povinná k dani, která je osobou povinnou odvést daň, zaplatí při podání přiznání k dani podle článku 250 stejnou výši daní. členské státy však mohou pro odvedení této daní určit jiný den nebo mohou požadovat předběžné splátky.“

8 Článek 250 odst. 1 této směrnice zní takto:

„Každá osoba povinná k dani podá přiznání k dani z přidané hodnoty, které obsahuje všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daní, včetně celkové hodnoty plnění vztahujících se k této dani a odpočtu a celkové hodnoty plnění osvobozených od daní, do té míry, do jaké je to nezbytné ke stanovení základu daní.“

9 Článek 273 první pododstavec směrnice 2006/112 stanoví:

„členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daní a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.“

Belgické právo

10 ?lánek 53 odst. 1 loi du 3 juillet 1969, créant le code de la taxe sur la valeur ajoutée (zákon ze dne 3. ?ervence 1969 o dani z p?ídané hodnoty, *Moniteur belge* ze dne 17. ?ervence 1969, s. 7046), ve zn?ní použitelném na spor v p?vodním ?ízení (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Osoba povinná k dani, s výjimkou osoby, která nemá nárok na odp?et dan?, má tyto povinnosti:

[...]

2° každý m?síc podat p?íznání, v n?mž uvede:

a) ?ástku pln?ní, na n?ž se vztahuje tento zákon, která uskute?nil nebo která mu byla poskytnuta v p?edchozím m?síci v rámci jeho ekonomické ?innosti;

b) výši splatné dan?, odp?itatelných položek a oprav, které mají být provedeny

[...]

3° zaplatit splatnou da? ve lh?t? stanovené pro podání da?ového p?íznání podle bodu 2. [...]“

11 ?lánek 70 odst. 1 tohoto zákona zní takto:

„Za každé porušení povinnosti zaplatit da? se uloží pokuta ve výši dvojnásobku uniklé nebo opožd?n? zaplacené dan?.

[...]“

12 ?lánek 1 arr?té royal no 41, du 30 janvier 1987, fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en mati?re de TVA (královská vyhláška ?. 41 ze dne 30. ledna 1987, kterou se stanoví výše pom?rných da?ových pokut v oblasti dan? z p?ídané hodnoty, *Moniteur belge* ze dne 7. února 1987, s. 1709, dále jen „královská vyhláška ?. 41“), stanoví:

„Stupnice snížení pom?rných pokut v oblasti dan? z p?ídané hodnoty se stanoví:

1° u porušení uvedených v ?l. 70 [odst. 1] [zákona o DPH], ke kterým došlo [...] po 31. ?íjnu 1993, v tabulce G p?ílohy této vyhlášky;

[...]“

13 ?lánek 1 druhý pododstavec této vyhlášky stanoví, že „stupnice snížení stanovená v tabulkách A až J p?ílohy k této vyhlášce se nepoužije v p?ípad? porušení, ke kterým došlo s úmyslem vyhnout se dani nebo umožnit da?ový únik“.

14 P?íloha královské vyhlášky ?. 41 obsahuje „tabulku G“, nadepsanou „Pokuty použitelné v p?ípad? porušení uvedených v ?l. 70 [odst. 1 zákona o DPH]“. Oddíl V této vyhlášky, nadepsaný „Nep?esnosti zjišt?né p?i kontrole obsahu ú?etnictví“, stanoví v p?ípad? „zdanitelných pln?ní, která nebyla v p?íslušném p?íznání v?bec nebo z?ásti zaú?tována nebo byla zaú?tována opožd?n?“, uložení paušální pokuty ve výši 10 % splatné dan?, pokud „[?]ástka dan? splatné za kontrolované období jednoho roku“ „[n]ep?esahuje 1 250 eur“, a paušální pokuty ve výši 20 % splatné dan?, pokud tato ?ástka „p?esahuje 1 250 eur“.

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žné otázky

15 Podáním ze dne 15. kv?tna 2018 podala CEZAM, spole?nost se sídlem v Belgii, která p?sobí v oblasti truhlá?ství a sklená?ství, žalobu k tribunal de première instance du Luxembourg

(soud prvního stupně provincie Lucembursko, Belgie), který je předkládajícím soudem, proti těm rozhodnutím belgické daňové správy doručeným v lednu a březnu 2018, kterými byly této společnosti mimo jiné uloženy daňové pokuty.

16 V tomto ohledu je nesporné, že společnost CEZAM od června 2013 nepodávala pravidelná přiznání k DPH a že belgická daňová správa nejprve vyhotovila platební výměr za rok 2013, který doručila společnosti CEZAM. Následně byla v srpnu 2016 provedena kontrola jejího účetnictví. Vzhledem k tomu, že nebyla podána pravidelná přiznání k DPH za roky 2014 a 2015, přistoupila belgická daňová správa ke zdanění z účetní povinnosti za tyto roky. Konečně poté, co belgická daňová správa v průběhu roku 2017 zjistila, že společnost CEZAM nepodala všechna požadovaná pravidelná přiznání a neodvedla dlužnou DPH, přijala v roce 2018 tři rozhodnutí uvedená v bodě 15 tohoto rozsudku.

17 Společnost CEZAM odvolávně nepodání přiznání tím, že jí belgická daňová správa odmítla splátkový kalendář dluhu na DPH. Zpochybňuje zejména výši pokut odpovídající 20 % částky DPH, která by byla splatná před odpotěm odpotitelné DPH. Pro účely výpočtu pokut měla tato správa zohlednit částku DPH, která jí měla být skutečně odvedena, tj. částku po odpotě odpotitelné DPH. Přístup, který uvedená správa zvolila v projednávaném případě, porušuje nárok na odpotet DPH na vstupu a zásadu daňové neutrality.

18 V posledně uvedeném ohledu se CEZAM dovolává rozsudků ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean (C-183/14, EU:C:2015:454), jakož i ze dne 8. května 2019, EN.SA. (C-712/17, EU:C:2019:374), a zejména tvrdí, že zásada proporcionality ukládá členským státům, aby neuplatňovaly pokutu ve výši rovnající se odpotitelné DPH, jelikož taková pokuta by zbavila nárok na odpotet své podstaty.

19 État belge tvrdí, že řešení přijaté v rozsudku ze dne 8. května 2019, EN.SA. (C-712/17, EU:C:2019:374), nelze použít na spor, který byl předložen předkládajícímu soudu. Tento rozsudek se totiž týká situace, kdy i přes neexistenci zdanitelných plnění byly vystaveny faktury, na nichž byla uvedena DPH. Jejich vystavitel zaplatil DPH a vyloučil jakékoli riziko ztráty daňových příjmů. V takové situaci zásada proporcionality a článek 203 směrnice 2006/112, podle kterého je dána povinnost odvést DPH, jež je uvedena na faktuře, brání uložení pokuty odpovídající 100 % bezdůvodně odpotěné DPH.

20 V projednávaném případě État belge tvrdí, že společnost CEZAM byla sankcionována za porušení povinnosti přiznat a odvést DPH. Tato povinnost je zásadní pro fungování systému DPH, v němž osoba povinná k dani zastává úlohu výběrčího daně. Tím, že společnost CEZAM neodváděla DPH vybranou od svých zákazníků, získala výhodu na úkor státní pokladny. Mimoto pokuty dosahují pouze 20 % částky DPH, která měla být odvedena. V posledně uvedeném ohledu je nárok na odpotet možností, které může osoba povinná k dani využít tím, že uvede DPH, která má být odpotěna, ve svých pravidelných přiznáních.

21 S ohledem na tyto argumenty předkládající soud připomíná, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že v oblasti DPH mají členské státy v zásadě pravomoc zvolit si sankce, které považují za vhodné, za podmínky, že nepřekračují meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle zajištění správného výběru daně a předcházení daňovým únikům (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, body 59 a 60). Připomíná rovněž, že opatření přijatá k dosažení těchto cílů nesmí zpochybnit neutralitu DPH (rozsudek ze dne 11. dubna 2013, Rusedespred, C-138/12, EU:C:2013:233, bod 29). V tomto ohledu předkládající soud odkazuje mimo jiné na stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci EN.SA. (C-712/17, EU:C:2019:35, bod 62).

22 Tento soud má však za to, že zásada daňové neutrality se přímo nevztahuje na stanovení

sankcí za porušení pravidel v oblasti DPH. Klade si však otázku, zda je třeba tuto zásadu zohlednit za účelem určení, zda sankce uložené v projednávaném případě společnosti CEZAM dodržují zásadu proporcionality.

23 Kromě toho předkládající soud uvádí, že tyto sankce byly stanoveny na základě belgické právní úpravy, jejímž cílem je postihovat porušení, ke kterým došlo bez úmyslu vyhnout se DPH.

24 Za těchto podmínek se tribunal de première instance du Luxembourg (soud prvního stupně provincie Lucembursko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání čl. 62 [bod 2] a články 63, 167, 206, 250 a 273 směrnice [...] 2006/112 [...] a zásada proporcionality, jak byla vyložena zejména v rozsudku Soudního dvora ze dne 8. května 2019, EN.SA [(C-712/17, EU:C:2019:374)], ve spojení se zásadou neutrality vnitrostátní právní úprav, jako jsou čl. 70 [odst. 1] Code de la TVA (zákon o DPH), článek 1 a oddíl V tabulky G připojené k arrêêté royal no 41 fixant le montant des amendes fiscales proportionnelles en matière de taxe sur la valeur ajoutée (královská vyhláška č. 41, kterou se stanoví výše poměrných daňových pokut v oblasti daně z přidané hodnoty), na jejímž základě se porušení v případě nepřesností zjištěných při kontrole obsahu účetnictví za účelem sankcionování zdanitelných plnění, která nebyla vůbec nebo zčásti zaúčtována v rozsahu přesahujícím 1 250 eur, sankcionuje sníženou paušální pokutou ve výši 20 % splatné daně, aniž by od ní mohla být pro účely výpočtu pokuty odpočtena daň zaplacená na vstupu, která nebyla z důvodu nepodání přiznání odpočtena, a i když na základě čl. 1 druhého pododstavce královské vyhlášky č. 41 se stupnice snížení stanovená v tabulkách A až J přílohy této vyhlášky použije pouze za podmínky, že k sankcionovaným porušením došlo bez úmyslu vyhnout se dani nebo umožnit daňový únik?

2) Má na odpověď na první otázku vliv okolnost, že osoba povinná k dani v návaznosti na kontrolu zaplatila, dobrovolně, či nikoli, částku splatné daně, aby napravila to, že daň nebyla zaplacená v dostatečné výši, a tedy aby bylo dosaženo cíle zajištění řádného výběru uvedených daní?“

K předběžným otázkám

25 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 62 bod 2 a články 63, 167, 206, 250 a 273 směrnice 2006/112, jakož i zásady proporcionality a daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které je nesplnění povinnosti přiznat a odvést DPH do státního rozpočtu sankcionováno paušální pokutou ve výši 20 % částky DPH, která by byla splatná před odpočtem odpočitatelné DPH.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z článků 2 a 273 směrnice 2006/112 ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU vyplývá, že členské státy jsou povinny přijmout všechna legislativní a správní opatření k zajištění toho, aby byla DPH na jejich území vybrána v plné výši, a k boji proti daňovým únikům (rozsudek ze dne 2. května 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295, bod 26).

27 Při neexistenci harmonizace unijních právních předpisů v oblasti sankcí použitelných v případě nedodržení podmínek stanovených režimem zavedeným tímto právními předpisy mají členské státy pravomoc zvolit si sankce, které považují za vhodné. Jsou však povinny vykonávat svou pravomoc v souladu s unijním právem a jeho obecnými zásadami, a tudíž v souladu se zásadami proporcionality a daňové neutrality (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. července 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, bod 29, jakož i ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 62).

28 Je třeba rovněž připomenout, že při volbě sankcí jsou členské státy povinny dodržovat

zásadu efektivity, která vyžaduje stanovení účinných a odrazujících sankcí za účelem boje proti porušování harmonizovaných pravidel v oblasti DPH a ochrany finančních zájmů Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. května 2018, Scialdone, C-574/15, EU:C:2018:295, body 28 a 33).

29 Mimoto kromě článku 273 směrnice 2006/112 odkazuje předkládající soud ve své první otázce na několik dalších ustanovení této směrnice. Tato ustanovení však nejsou relevantní pro účely odpovědi na položené otázky, které se týkají kritérií pro určení, zda je sankce v oblasti DPH v souladu se zásadami proporcionality a daňové neutrality. Na otázku, jak byla přeformulována, je tedy třeba odpovědět pouze v rozsahu, v němž se vztahuje k článku 273 směrnice 2006/112, vykládanému ve světle uvedených zásad.

30 Pokud jde o zásadu proporcionality, sankce stanovené vnitrostátním právem na základě článku 273 směrnice 2006/112 nesmí překračovat meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle zajištění správného výběru daní a předcházení daňovým únikům. Při posouzení, zda je určení sankce v souladu se zásadou proporcionality, je třeba zohlednit zejména povahu a závažnost porušení povinnosti, za které má být tato sankce uložena, jakož i způsoby určení výše této sankce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 60 a citovaná judikatura).

31 Ažkoli předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda je výše pokut uložených společností CEZAM v souladu se zásadou proporcionality, je nicméně třeba tomuto soudu poskytnout určitá vodítka, které mu umožní toto posouzení provést.

32 Pokud jde o povahu a závažnost porušení povinnosti, které má být postihnuto dotčenými pokutami, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že porušení povinnosti vytýkané společnosti CEZAM nevyplyvá z pochybení při uplatňování mechanismu DPH. Tato společnost totiž po delší dobu a navzdory několika výzvám belgických daňových orgánů nepříznala ani neodvedla dlužnou DPH.

33 Kromě toho okolnost, zda osoba povinná k dani po daňové kontrole dobrovolně napravila či nenapravila nedostatky v platbách zjištěné příslušnými orgány, může být relevantní pro posouzení přiměřenosti sankce s ohledem na cíl zajistit správný výběr daní. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, však vyplývá, že v projednávaném případě k žádné dobrovolné nápravě nedošlo.

34 Pokud jde o způsoby stanovení sankcí, které mají být uloženy, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že belgické právo stanoví systém odstupňování pokut. Podle čl. 70 odst. 1 zákona o DPH se totiž za porušení povinnosti odvést daň uloží pokuta rovnající se dvojnásobku DPH, která by byla splatná před odpotem odpotitelné DPH. Nicméně v případě neexistence úmyslu daňového úniku královská vyhláška č. 41 stanoví, že výše pokuty se sníží na 20 % nebo 10 % DPH, která by byla splatná před odpotem odpotitelné DPH, podle toho, zda částka daní splatné za kontrolované období jednoho roku přesáhne 1 250 eur, či nikoliv.

35 V každém případě a s výhradou ověření, která přísluší předkládajícímu soudu, nic nenavádí tomu, že by s ohledem na povahu a závažnost porušení vytýkaných společností CEZAM a s přihlédnutím k požadavkům na účinnou a odrazující povahu sankcí v oblasti DPH, uložení pokut ve výši 20 % DPH, která by byla splatná před odpotem odpotitelné DPH, překračovalo rámec toho, co je nezbytné k zajištění správného výběru daní a k předcházení daňovým únikům.

36 Pokud jde dále o zásadu daňové neutrality, tato zásada vyžaduje, aby odpot DPH na vstupu byl příznán, jestliže jsou splněny hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhovují určitým formálním požadavkům. Jakmile má tedy správce daní k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že jsou splněny hmotněprávní požadavky, nemůže vyžadovat splnění

dalších podmínek, které by mohly vést k tomu, že by nárok na odpot nebylo možné uplatnit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, body 58 a 59 a citovaná judikatura).

37 V projednávaném případě však z žádné skutečnosti ve spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá, že by pokuty uložené společností CEZAM nebo belgická právní úprava uplatněná za účelem určení jejich výše, a sice čl. 70 odst. 1 zákona o DPH ve spojení s královskou vyhláškou č. 41, mohly zpochybnit nárok na odpot DPH na vstupu. Zejména tato ustanovení podle všeho nebrání tomu, aby osoba povinná k dani mohla uplatnit takový nárok na odpot daní. V tomto ohledu z vyjádření belgické vlády vyplývá, že belgické daňové orgány při stanovení daňového dluhu společností CEZAM automaticky odečetly DPH na vstupu.

38 Kromě toho je třeba poukázat na to, že vč v původním řízení není srovnatelná s vč, v níž byl vydán rozsudek ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean (C-183/14, EU:C:2015:454, body 60 až 64), na který se odvolávala společnost CEZAM před předkládajícím soudem, jelikož vč, v níž byl vydán uvedený rozsudek, se týkala vnitrostátní správní praxe, podle které nedodržení některých formálních požadavků pro účely kontroly, jako je povinnost identifikace osoby povinné k dani pro účely DPH stanovená v článku 214 směrnice 2006/112, nebo povinnost oznámit zahájení, zmenu nebo ukončení své činnosti stanovená v článku 213 této směrnice, nebylo sankcionováno uložením pokuty přiměřené závažnosti porušení, nýbrž odepřením nároku na odpot DPH, což mohlo zpochybnit neutralitu této daní.

39 Projednávaná vč není srovnatelná ani s vč, v níž byl vydán rozsudek ze dne 8. května 2019, EN.SA. (C-712/17, EU:C:2019:374), na který se společnost CEZAM rovněž odvolává před předkládajícím soudem.

40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodech 43 a 44 uvedeného rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že zásada daňové neutrality brání uložení pokuty ve výši 100 % částky DPH bezdůvodně odpotěné na vstupu, třebaže DPH byla řádně odvedena na výstupu a státní pokladna následně neutrpěla žádnou ztrátu daňových příjmů, jelikož dodržení této zásady bylo zajištěno možností členských států stanovit opravu jakékoli bezdůvodně naúčtované daní, pokud vystavitel faktury prokáže svou dobrou víru nebo včas zcela vyloučí riziko ztráty daňových příjmů. Uložení této pokuty tedy má možnost opravit daňový dluh, který vznikl na základě článku 203 směrnice 2006/112.

41 Naproti tomu v projednávaném případě tomu tak není, jelikož cílem pokut uložených společností CEZAM je sankcionovat úmyslné dlouhodobé nepříznání a neodvedení DPH na výstupu, které způsobilo riziko ztráty daňových příjmů pro státní rozpočet, a dále, jak bylo uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku, z vnitrostátních ustanovení dotčených v původním řízení ani z jiných písemností ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá, že by tyto pokuty, jejichž výše nepřesahuje 20 % DPH, která by byla splatná před odpotem odpotitelné DPH, zpochybňovaly nárok na odpot DPH na vstupu.

42 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že článek 273 směrnice 2006/112, jakož i zásady proporcionality a daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je nesplnění povinnosti přiznat a odvést DPH do státního rozpočtu sankcionováno paušální pokutou ve výši 20 % částky DPH, která by byla splatná před odpotem odpotitelné DPH, s výhradou ověření přiměřenosti pokuty uložené ve vč v původním řízení, které přísluší předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu

incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásady proporcionality a daňové neutrality

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je nesplnění povinnosti přiznat a odvést daň z přidané hodnoty (DPH) do státního rozpočtu sankcionováno paušální pokutou ve výši 20 % částky DPH, která by byla splatná před odpodem odpoditelné DPH, s výhradou ověření přiměřenosti pokuty uložené ve věci v převodním řízení, které přísluší předkládajícímu soudu.

Podpisy

* Jednací jazyk: francouzština.